

Η ΑΠΟ ΑΙΩΝΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Και η εικόνα αυτή από το παζάρι του Ποταμού θα έκλειψη, εάν συνε-
χισό η μαρμαριός της Νήσου.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Υπό Βίκτ. Τζ. Παναρέτου

(Συνέχεια και τέλος)

Μετά, περ-
νόμε στη «Βρουλέα» ή οποία είναι έ-
νας ώραιος κολπίσκος βάθους 150 μέ-
τρων με μικρά παραλία, άμμουδιά 15
μέτρων μήκους, Ωραία φιλή άμμος εδώ
κατεβαίνουν για μπάνιο οι κάτοικοι του
Καλάμου. Προχωρούμεν στο «Χόχλα-
κα» τον «Κάβο Καπέλο», και φθάνο-
μεν στη σηλιά τα «Κόκκαλα» βάθους
4 μέτρων. Εκεί βλέπεις ο φ θ ο ν α
ά π ο λ ι θ μ έ ν κ κ κ α λ α
κατά τη γνώμη μου από λαγούς ή κου-
νέλια, ή άρνόρφα. Χοντρά κόκκαλα
δέν υπάρχουν, μετά φθάνομε στο «Χαλ-
κό». Είναι ένας κόλπος με θράχια δε-
διά και άριστερά και παραλία με βό-
ταλο χονδρό, 80 μέτρα μήκος. Η
πόντα δεδιά, κυττάζοντας τη θάλασ-
σα, λέγεται «Γαίδαρος». Δειώτερα,
εις τη στεριά 200 μ. από το «Χαλκό»,
έχει μία τρύπια πέτρα, ή «Καμαρέλα»
ο «Χαλκό» έχει μεγάλο λαγκάδι που
κατεβαίνει το χειμώνα πολύ νερό. Είς
το έσωτερικόν του λαγκαδιού 150 μέ-
τρα από τη θάλασσα, εις το άριστερόν
κυττάζοντας στη στεριά, επί του βρά-
χου, ύ π ά ρ χ ο υ ν σ κ α λ ι σ τ ά
σ η μ ε ι α υ ψ ο υ ς 0,50 μ. καί
φ ά ρ δ ο υ ς 0,20 μ. καί δ ύ ο
τ ρ ύ π ε ς σ ά ν α μ ύ ν δ α λ ο.
Απέναντι άκριβώς, εις το δεξιόν, ύ-
πάρχει σηλιά! Πολύ πιό μέσα, το
λαγκάδι έχει δεδιά και άριστερά πολύ
ύψηλους θράχους, σχεδόν σαν της
Παλιοχώρας.

32) Ο «Άγιος Γιάννης» ο «Γκερ-
μνός» επάνω από το Καψάλι, Χτισμέ-
νος σε μία θεματική τοποθεσία.

33) Το «Μπελβεντέρ» (Θέα) το-
ποθεσία πολύ ωραία, στο δρόμο μετα-
Εύ χώρας και Γυμνασίου Κυθήρων.

34) Δόση μονασίων στα Καστρί-
ανά, Καρβουνάδες και Μαγγουνάδα
(Περλεγκιάνικα) από 20 Ιανουαρίου
έως 20 Φεβρουαρίου και θεβαίως, ά-
ναλόγως των καιρικών συνθηκών.

35) Η θέα της «Λίμνης» της Κακής
Λαγκάδας, Άγ. Πελαγίας, Ποταμού
(γράφω Ποταμού, γιατί υπάρχει και ή
Άγ. Πελαγία Φελεωτής).

36) Έκτεταμένη παραλία «Κακής
Λαγκάδας» Ποταμού, άλλοτε περίφημος
ψαρότοπος με τράτες, εκεί έψαρευαν
από τον ποταμό οι Τσιλιθίδες, ο
Τζερεφός και ο Σπυριδής και ά-
πό τον Καραβά ο Τσιμπούκας και ο
Κόλιας — παλαιός ψαράς της περιο-
χής ήταν και ο Άντωνης ο Πασάλης.

37) «Τρύπια πέτρα» δρόμος Μυρτι-
δίων, γεφύρι «Κατούνη» Λεοβαδίου και
Ψυφρα Ποταμού, τα όποια έγιναν επί
Άγγλικής Κατοχής της Νήσου περί-
που το 1820.

38) Ο φάρος Μουδαρίου εις το βό-
ρειον άκρον των Κυθήρων.

39) Νερά χωνευτικά των Κυθήρων:
Τ ό σ ι δ ε ρ ό ν ε ρ ο τ ή ς
Ρ ο δ ά φ ν η ς σ τ ό ν ό ρ θ ό λ ο.
Υπέρροχο νερό με ύγιεινή
αναλογίαν σιδήρου — καθόλου θα-
ρύ — ωφέλιμο σε πολλές παθήσεις,
ιδίως όπως έμαθα, για τον προστάτη.
Γιά να φθάσει εκεί, εάν ης από τις
«Οχέλες» που σταματά ο άμαξιτός δρό-
μος, θα περάσει από το λαγκάδι των
«Οχέλων» μέχρι το λαγκάδι της Ροδά-
φνης, επτά λαγκάδια. Η διαδρομή εί-
ναι: Έργοστάσιον Συνεταιρισμού, Γά-
λανα Χαλίκια, Σταθλί, Ντάγκαλη, περ-
νάμε το λαγκάδι των «Οχέλων» και ά-
νιφορίζουμε για τα «Πλάγια» μετά
συναντούμε «Πορτοδέλλα», «Φούρκα»
«Καλογέρου», «Βουλιαμάτα», Νερό Ρο-

δάφνης. Επίσης νερά χωνευτικά:
Κ ε λ ι α Όρθολίθου — Μαγγάνων
Καραβά — Βαφείο (σιδερόνερο Πο-
ταμού) — Δίπορος (θρύση Καλοκαι-
ρινά) Πηγάδι Τακαλούς (άνω Σταυλί)
— Βισράδικα (θρύση) — «Κατω-
χώρι», στού «Μπέτση» πηγάδιο στο
κτμήμα Καραϊσκου — «Βρύση Πετρο-
νίου» (θγάζει φυσαλίδες) — σηλιά
Λυκοδήμου, κοντά στον Άγιο Λευτέ-
ρη — Φυρή άμμος (Άγ. Πελαγίας).
Π η γ ά δ ι Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς
πολύ χωνευτικό και διουρητικό — Βρύ-
ση Τριφυλλιάνων στο λαγκάδι — Δη-
λαβέρειον Δημοτικόν Σχολείον Ποτα-
μού (πηγάδι) — Τσαγγαρεδούνι στο
λαγκάδι, Β.Α. Άγίας Αναστασίας —
Λαγκάδι (θρυση) Κουφού Γυαλού
Ντουριάνικα.

40) Ωραία κτήματα καλλιεργημένα
που άείζουν τον κόπο επισκέψεως.

1) Του Θόδωρου Κορηνού — Ντού-
ρη — στο Κουφάρικα Ποταμού. 2) Του
Γιάννη Γκιουζέλη στον Προφήτην Η-
λία Ποταμού και στού «Σαλιάρη». 3) Του
Γιώργη Καλογριδίου στού «Μαλού-
του» και στον «Κουφόσκινο» Ποτα-
μού. 4) Του Άντωνη του Βάρδα στούς
«Κάρπους». Πιο πάνω από την «Κομ-
πονάδα» ο Βάρδας κατοικεί στα Τρα-
βασαριάνικα.

41) Παλαιά κτίσματα εκκλησιών:
Άρχιστράτηγοι — Βύθουλας — Πε-
ριοχή Ποταμού Κτίσμα από τα παλαι-
ότερα που έχω συναντήσει στο Νησί.
— Παλιόχωρας — Άγιος Βλάσης Άμ-
μουτσας — Άγιοι Πάντες Τριφυλλι-
νικά — Άγιος Ιωάννης Θεολόγος
Τριφυλιάνικα — Άγιος Ιωάννης μι-
σογκρεμμένη πρό του Νεκροταφείου
Ποταμού — Άγιος Νικόλαος Στουμπι-
άνικα Ποταμός — Άγιος Νίκων, Κάμ-
ποι Ποταμού — Άγιος Θεόδωρος —
Σέργιος — Βάκχος — Άγιος Δημή-
τριος Πούρκο — Μέσα Βούργου Χώ-
ρος — και πολλά άλλα εκκλησία.

42) Τα ωραία μοναστήρια μας Μυρ-
τιδίων, Άγ. Μόνης, Άγ. Έλέσσας, Πα-
ναγίας Όρφανής, Παναγίας Δεσπο-
νας.

Τέλος

ΜΑΛΕΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε.

ΔΙΠ ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ώραν 11 π.μ. διά ΘΗ-
ΡΑΝ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ, ΣΗΤΕΙΑΝ,
ΚΑΣΟΝ, ΚΑΡΠΑΘΟΝ, ΧΑΛΚΗΝ, ΡΟ-
ΔΟΝ.

ΠΕΜΠΤΗΝ ώραν 10 π.μ. διά ΑΓ.
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΜΟΥΔΡΟΝ, ΜΥΡΙΝΑ,
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟ-
ΛΙΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ώραν 11 π.μ. διά ΚΥ-
ΠΑΡΙΣΣΙ, ΓΕΡΑΚΑ, ΜΟΝΕΜΒΑΣΙ-
ΑΝ, ΝΕΑΠΟΛΙΝ, ΕΛΑΦΡΟΝΗΣΟΝ, Α-
ΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ, ΚΑΦΑΛΙ, ΠΟΡΤΟ-
ΚΑΓΙΟ, ΓΥΘΕΙΟΝ, ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ.

Πληροφορία πρακτορείον 424.800.
Γραφεία 421.679, 420.478.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Την 10 Ιουνίου και εις τον Ίερόν
Ναόν «Εισόδια της Θεοτόκου» Νέου
Κόσμου Άθηνών έτελεσθησαν με έσα-
ρετικήν λαμπρότητα και έν μέσω πλη-
θους προσκεκλημένων οι γάμοι του
Πολυχρόνη Νίκου Λεβαδίτη και της
δίδος Έλένης Δημητρίου Δάδη (έκ
μητρός Κυθήριας Θεοχάρης το γένος
Δημητ. Αραπατζή εκ Ποταμού). Τους
νυμφικούς στεφάνους άντήλλαξαν ο κ.
Σουρής υίός των Γιανγαυίτη και Μαί-
ρης Σουρής, οι όποιοι άφ'ήθησαν άερο-
πρικώς προς τον εκοπόν αυτόν, οι
κογενεσ αικώς από την Αυστραλίαν.

ανεκδοτα

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Η ΧΗΡΑ

Στά παλιά χρόνια, στον Πόντο, συ-
νήθιζαν οι συγγενείς του νεκρού να
κάνουν όλονύχτιες δεήσεις.

Ο άναγνώστης των ψαλμών του
Δαυιδ όπως συνηθίζονταν τότε ήταν ή ο
παπός της ένορίας ή ο διάκος.

Μιά νεαρά και όμορφη χήρα σε κά-
ποια πόλη του Πόντου μοιρολογούσε
τον άνδρα της που πέθανε. Ο παπός
διαβάζει το ψαλτήρι.

— Άχ λεβέντη μου, λεβέντη μου,
λέει ή χήρα, μοιρολογώντας. Με ποιόν
τώρα θα χαρώ το έρμή μου κρεβάτι;
— Τής φωνής μου άκουσον Κύριε...
άρχίζει ο παπός, μαζί μου, μαζί μου ώ-
ραία μου χήρα, άλληλούια...

— Άχ, λεχέντη, λεβέντη μου. Τα βά-
σανά της ζωής και τα χρέη που μου
άφησε με πόνο θα πληρώσω.

— Επύθλεπον έπ' έμέ... συνεχίζει
ο παπός, μόνον σε τέτοιες ύποθεσεις
να μη με άνακατεύεις ώραία μου χήρα,
άλληλούια.

ΤΑ ΦΑΣΚΕΛΑ

Όταν τα Έπτάνησα βρισκόντουσαν
ύπό την κυριαρχία της Άγγλίας, ο ά-
στυνός της Ζακύνθου έτοχοκόλησε
στούς δρόμους μία διαταγή, σύμφωνα
με την όποία, όποιος πολίτης φασκέλω-
νε έναν άλλο, θα πληρωνε ένα σελλίνι
πρόστιμο.

Μιά μέρα, ένας από τούς άρχοντες
της Ζακύνθου, ο όνομαστός σιόρ Στα-
θάκης, συνάντησε στην αγορά έναν χω-
ρικό που πουλούσε κόττες.

— Πόσο, μωρέ, το ζευγάρι τα όρ-
νίθια; τον ρώτησε.

— Τρία σελλίνια, άφέντη σιόρ Στα-
θάκη, του άπάντησε ο χωρικός.

— Όρσε κανάγια! του φώναξε τό-
τε εσσυμμένος ο σιόρ Σταθάκης και
τόν φασκέλωσε.

Ένας χωροφύλακας όμως, τον είδε,
και ειπε στον σιόρ Σταθάκη:

— Άφέντη σιόρ Σταθάκη, πλώρωσε
το σελλίνι για το φάσκελο πουδωσες.

— Όταν, τζόγια μου, θα πάμε στην
πουλίτσα (άστυνομία), θα το πληρώσω
στο σιόρ Σορομέντε (άστυνόμο), του
άπάντησε ο σιόρ Σταθάκης.

Σε λίγο μπήκε στο γραφείο του ά-
στυνόμενι κι άρχισε να φωνάζει:

— Μά δέν μου λές, άφέντη Σιόρ Σο-
ρομέντε, είπες να πληρώσουμε ένα
σελλίνι το φάσκελο;

— Να, ναί, ά

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Υπό κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΧΑΡΒΑΤΗ

Κατά την περίοδο της Γερμανικής Κατοχής εμφανίστηκε εις την Ελλάδα ο Γερμανός Βυζαντινολόγος Σταντμύλλερ, ο οποίος εξέδωσε ένα διδύκον περί Πελοποννήσου, για τους εις την Ελλάδα Γερμανούς στρατιωτικούς.

Εις το διδύκον αυτό προσπαθήσαν να αναστήσουν τις περί εκκλησιαστικής θεωρίας. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε εδώ, ότι ο εν λόγω Γερμανός εμφανίστηκε τότε στα διάφορα κέντρα διασκαδάσεως των Αθηνών, συντροφιά με τα των γνωστών σοφών «καθηγητών».

Τέλος ο διαδόχος Ζέγγος με άρθρα του, προσπαθήσαν να παρουσιάσουν τις θεωρίες του Φαλμεράνερ, την σπουδαία επιστημονική επιτεύγματα, που δεν επιδέχονται αντίρρηση. Ήταν τότε η εμπειρία του, έναντι της Ελλάδος, ώστε ούτως λέγει ανέφερε, από τις τότε σπουδαίες μελέτες επιστημονικών, ακαδημαϊκών και Ρώσων, ως ο Βυζαντινολόγος Βασιλειφ, οι οποίοι κατέρριψαν και απέδειξαν άδυστην επιστημονική την γελοία θεωρία.

Η έννοια των Ελλήνων είναι αναμφισβήτητος. Η επιστημονική μελέτη των σοβαρότερων και γενικότερων σοφών επιστημονικών, απεφάνθη, τελεσίδικως.

Δεν υπάρχουν αρχαίοι Έλληνες. Δεν υπάρχουν Βυζαντινοί Έλληνες. Δεν υπάρχουν Νεοέλληνες. Υπάρχουν Έλληνες. Ελληνισμός. Έλλάς. Ο Ισοκράτης έδωσε τον όρισμό των Ελλήνων.

Και το των Ελλήνων όνομα πεποιήθηκε μηκέτι το γένος, αλλά της διανοίας δοκεῖν είναι και μάλλον Έλληνας καλεῖσθαι τοῦς τῆς παιδείας τῆς ἡμετέρας ἡ τοῦς τῆς κοινῆς φύσεως μετέχοντες.

Τὸν ἴδιον σχεδὸν ὅρισμόν μᾶς δίνει καὶ ὁ Γεννάδιος μετὰ ἀπὸ πολλοῦς αἰῶνες:

«Έλληνες ἔσμεν τὸ γένος ὡς ἡ τε Πατρίς φωνή καὶ ἡ πατρίς παιδεία μερτυρεῖ».

Αὐτοὶ εἶναι οἱ Έλληνες. Ἡ Έλλάς δὲν ἔχει ὅρια σὲ τόπο καὶ χρόνο. Εἶναι μὴ ἱστορικὴ ὄντοτης ἡ ὅποια ἀρχίσει πρὸ πέντε χιλιάδων ἐτῶν καὶ ἡ ὅποια συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχίζεται ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος θὰ ἀνατέλλῃ ἐξ ἀνατολῶν καὶ θὰ δύῃ πρὸς δυσμᾶς.

Ο Έθνικός μας ποιητής Σολωμός λέγει:

«Τὸ φῶς πού σὲ στολίζει: σὰν ἡλίου φεγγαβολή καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει: δὲν εἶναι, ὅχι, ἀπὸ τὴν γῆ. Λάμπην ἔχει: ὅλην φλογώδη χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμοὺς φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι καὶ ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς».

Ὅλα εἶναι φῶς. Σ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένο τόπο ὅλα εἶναι φωτεινὰ καὶ καθάρα.

Τὸ φῶς αὐτὸ πού ἐκπέμπει ἡ Έλλάς, δὲν τὸ κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτὸν της. Τὸ ἔδωσε ἄφροντα εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς.

Τὸν σπάνιο καὶ μοναδικὸ πολιτισμὸ πού ἀνέπτυξε ἡ Έλλάς κατὰ τὴν μακρὰ ζωὴ της, τὸν μετέδωσε εἰς ὅλο τὸν κόσμον. Ἐδωσε τίς ιδέες της, τὴ θρησκεία, τὴ γῆ καὶ τὰ ἔθνη, τὴ φιλοσοφία της, τίς τέχνες της, τὸν τρόπο της ζωῆς της. Ἡ πρόδοος τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ τὸ πούμε ὀφείλεται εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Εἰς κάθε ἐκδήλωσι τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀπὸ παλαιστάτων χρόνων, ὑπάρχει ἐκδήλωσις ἡ σφραγίδα τοῦ ἑλληνικοῦ Πνεύματος.

Ἀς δοῦμε ὅμως, σὲ γενικὲς γραμμὰς, τί προσέφερε ἡ πατρίδα μας, διὰ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ Φιλοσοφία, ἐδῶ ἀνθῆκε καὶ καθόρισε τὴ θεμελιώδη ἀρχὴ τῆς ζωῆς, ὅτι ὁ προσωρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ τελειοποίησις. Οἱ διάφοροι Φιλοσοφικὲς Σχολᾶς τῆς ἀρχαιότητος, γιὰ πρώτη φερά καθόρισαν τὴν ἀποστολὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Κοινωνία, τὴν πραγματικὴ ἔννοια τῆς Ἐλευθερίας κλπ.

Τὰ Γράμματα καὶ οἱ Ἐπιστήμας καὶ εἰδικότερα ἡ Φυσικὴ, ἡ Ἱατρικὴ, τὰ Μαθηματικὰ, ἡ Ἀστρονομία, ἡ Γεωλογία

κλπ. βασίζονται εἰς τὰ πορίσματα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων σοφῶν καὶ ἐπιστημόνων. Ὁ Πυθαγόρας διεκήρυξε τὴν κίνησι τῆς γῆς. Ὁ Θαλῆς ἐφευρέθηκε τὸ ἡλεκτρισμὸς. Ὁ Ἡράκλειτος, ὁ πρῶτος διαλεκτικός. Ὁ Δημόκριτος, ὁ πρῶτος πού ἐμίλησε περὶ τῆς ἀτομικῆς θεωρίας. Ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Σωκράτης καὶ τόσο ἄλλοι.

Τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον κακῶς νομίζουμε, ὅτι ὀφείλεται εἰς τοὺς Ρωμαίους. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀποτελεῖ ἀπομίμησι τῶν περὶ τῶν νομοθεσιῶν τοῦ Λυκούργου, τοῦ Δράκοντος, τοῦ Σόλωνα καὶ τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ Ναυτιλία, με τοὺς περὶ τῶν πλοῦς καὶ τῆς ἀποικίας, πού ἐγκαθιδρύσαν, σ' ὅλο τὸν γνωστὸ τότε κόσμον, ὀφείλεται στοὺς Έλληνες.

Εἰς τίς Καλὰς Τέχνας κανεὶς λόγος μὴ ποῖται νὰ ἐπιδείξει παρόμοια ἔργα, ὡς ἡ Έλλάς.

Ἡ Ποίησις, με τὸν Ὀμηρὸν, τὸν Ἡσίοδον, τοὺς Λυρικοὺς ποιητῆς, τοὺς Βυζαντινοὺς ἀργότερα, τὴν Δημόδη καὶ τοὺς νεωτέρους εἶναι ἀνυπερέβλητη.

Εἰς τὸ Θέατρο, οἱ μεγάλοι Τραγικοὶ μας, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, οἱ Σατυρικοὶ Ἀριστοφάνης, Μένανδρος καὶ ἄλλοι, ὄρισκονται μέχρι σήμερα, εἰς τὴν κορυφὴ τῆς πυραμίδας.

Ἡ Μουσικὴ, ἡ Ὀρχηστρικὴ, ἡ Γλυπτικὴ, οἱ Εἰκαστικὲς Τέχνες, ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ, ἡ Αἰσθητικὴ, τὰ πάντα ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοὺς Έλληνες εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸ τελειότητος.

Εἰς τὴν Έλλάδα ἐφαρμολογήσαν γιὰ πρώτη φορὰ κοινωνικὰ μέτρα. Ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν, ἡ σεισαχθεῖα, ἡ ὑποτέμησις τοῦ νομισματοῦ, ἡ προοδευτικὴ φορολογία εἶναι μέτρα πού θὰ ἐξῆλθαν σήμερα πολλὰ πολιτισμένα Κράτη.

Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐπέτυχε τὴν ἡθικὴ ἐξύψωσι τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῶν ἰδανικῶν του, ὡς ἡ Πατρίς, ἡ Θρησκεία, ἡ Οἰκογένεια, ἡ ἰσότης, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ δικαιοσύνη ἡ ἀλήθεια καὶ προπαντὸς ἡ ἑλευθερία.

Ἡ ἰδέα τῆς Δημοκρατίας ἐγεννήθη εἰς τὴν Έλλάδα. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ προσωπικὴ ἑλευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἡ ἰσότης μεταξὺ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου, πλουτοῦ καὶ πτωχοῦ, εἶναι θεμι-

οὐργήματα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Εἰς τὴν Πολεμικὴ Τέχνην οἱ Έλληνες ἐφῆρσαν ἀρχὲς καὶ μεθόδους οἱ ὁποῖες ἔθεσαν τίς βάσεις μέχρι σήμερα, διὰ τῆς οἰκονομίας τῶν δυνάμεων τοῦ αἰφνιδισμοῦ κ.λπ. Οἱ διαρκεῖς ἀμυντικοὶ πόλεμοι μιλούν περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους προμάχους τῶν Μηδικῶν πολέμων ἐτέθησαν οἱ ρίζες τῆς συνέχεις οἱ ὁποῖες διὰ τῶν Σαρισσοφόρων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τῶν Ἀκριτῶν τοῦ Βυζαντίου, τῶν Ἀριαντῶν καὶ Κλεφτῶν, τῶν ἡρώων τοῦ 1821, τῶν Πολεμιστῶν τοῦ 1912-13 τοῦ 1940-41, ἐκτείνονται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διαρκεῖς ἀγῶνες τῆς Ελλάδος ἐναντίον τῶν βαρβάρων δέσποσαν καὶ διετήρησαν τὸν πολιτισμόν. Διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ ὁψη τοῦ Κόσμου σήμερα ἂν ἡ Έλλάς δὲν ἔδινε τὸ αἷμα της γιὰ τὴν ἀπόκρουσι τῶν ἐπιδρομῶν, Περσῶν, Ἀράβων, τῶν φυλῶν τοῦ Βορρὰ καὶ τῶν Τούρκων, οἱ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀγῶνες δέσποσαν τὴν Εὐρώπην.

Τίποτε νέον δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰπῇ ἡ ἀνθρωπότης. Ἀκόμη καὶ ἡ ἰδέα τῆς Ο.Η.Ε. καὶ παλαιότερα τῆς Κ.Τ.Ε. εἶχε τὴν ἀρχὴ της εἰς τίς ἀρχαίες Ἀμφικτυονίες.

Ὅλα αὐτὰ καταδεικνύουν, ὅτι ἡ Έλλάς πάντοτε ἔδινε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐδινε ἀνυστεροβόλως, χωρὶς νὰ περιμένῃ ἀνταλλάγματα. Ἐδινε εἰς εἰς ὅσους κα' αἷμα, εἰς εἰς γνώσεις, εἰς εἰς Πολιτισμόν. Ἐδινε, γιὰτί ἐπίστευε εἰς τίς ὑψηλὰς ἀρχὲς τοῦ ἀνθρωπίνου Ἰδεώδους.

Μὲ τὴν Πίστι της εἰς τὰ Ἔργα της, ἡ Έλλάς ὀρίζεται πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς. Πρωτοπόρος τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ἐδῶ, εἰς αὐτὴν τὴν μικρὴ γωνία τῆς γῆς διετηρήθη ἔστω, καὶ πρόθυμο τὸ προπύργιον τῆς Ἐλευθερίας, εἰς τὴν διάθεσι ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐναντίον τῆς βίας καὶ τοῦ σκότους καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Ὁ Γκαίτε εἶπε: «Ὅτι δὲν εὖν ἄνθρωπος εἶναι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά, εἶναι ἡ Έλλάς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα».

Γιάννης Δ. Χαρβάτης

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Εἰς τὰς ὄρχας Ἰουλίου ἔλαβον χώραν εἰς Ἰωάννινα τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆ

